

POSTANOWIENIE

25 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Władysław Pawlak

na posiedzeniu niejawnym 25 stycznia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku R. S.
z udziałem K. S.
o zniesienie separacji,
na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Warszawie
postanowieniem z 3 stycznia 2024 r., VI Ns 61/23,
o oznaczenie sądu właściwego,

**odmawia oznaczenia sądu właściwego na podstawie
art. 45 § 1 k.p.c.**

(E.C.)

UZASADNIENIE

(sporządzone w trybie art. 357 § 5 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.)

Przepis art. 45 k.p.c. nie ma zastosowania w postępowaniu nieprocesowym (zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z 11 sierpnia 2015 r., III CO 45/15)

Zgodnie z art. 567¹ k.p.c. w sprawach o zniesienie separacji właściwe rzeczowo są sądy okręgowe, a miejscowo właściwym jest sąd, w którego okręgu małżonkowie mają wspólne zamieszkanie, a w braku takiej podstawy – sąd miejsca ich wspólnego pobytu. Jeżeli małżonkowie nie mają wspólnego miejsca zamieszkania ani pobytu, wniosek należy zgłosić w sądzie właściwym dla jednego z małżonków, zgodnie z art. 508 § 1-3 k.p.c. Zatem właściwym stosownie do art. 508 § 1 zdanie drugie k.p.c. jest sąd dla miasta st. Warszawy, jeśli małżonkowie nie mają wspólnego miejsca zamieszkania, względnie wspólnego pobytu w Polsce (art. 567¹ k.p.c.) i wnioskodawca nie ma miejsca zamieszkania albo miejsca pobytu w Polsce (art. 508 § 1 zdanie pierwsze k.p.c.). Jednak zgodnie z art. 508 § 2 k.p.c. w wypadku gdy sąd właściwy nie może z powodu przeszkody rozpoznać sprawy albo gdy wymagają tego względy celowości, sąd nad nim przełożony (w tym wypadku Sąd Apelacyjny w Warszawie) wyznaczy inny sąd do rozpoznania sprawy.

(E.C.)

(r.g.)